

[Aksel Jensen.]

at den er uretfærdig, thi det Grundlag, den hviler paa, er fra 1867. Men den Udvikling, vi har været Vidne til paa de forskellige Omraader, en Udvikling ikke mindst med Hensyn til de Krav, der stilles til det offentlige, gør Beskatningsgrundlaget af 1867 ganske urimeligt og uretfærdigt, særlig naar Hensyn tages til den stærke Stigning i Udgifterne, vi har haft. Den gør det ganske urimeligt at blive ved at ligne de Udgifter paa det Grundlag, vi nu har.

Hvis man videre vil spørge, hvorledes den Reform, som er paakrævet, bør være, saa kan man stille det Spørgsmaal: Bør Beskatningen paa fast Ejendom lattes? — og det er det, jeg har gjort mig til Talsmand for —, eller bør denne Beskatning paa fast Ejendom og specielt paa Jorden forøges? For dette sidste har man særlig fra radikal Side gjort sig til Talsmand, og jeg forstaar, at man egentlig ogsaa fra socialdemokratisk Side slutter sig hertil. Ser man paa Udviklingen af Beskatningen, kan der ikke være Tvivl om, hvad det er, Tiden kræver. Jeg skal ikke trætte med alt for mange Tal, men jeg skal nævne, at selv med den Nedgang, som er fremhævet fra forskellige Sider, ogsaa af det ærede Medlem Hr. Fisker, har vi alligevel i indeværende Aar en Beskatning paa fast Ejendom til Amtskommunerne af 24 Millioner og til Sognekommunerne paa ca. 44 Mill. Kr. eller i alt 68 Millioner, medens Beskatningen i 1926—27 var oppe paa 80,4 Mill. Kr. Gaar vi tilbage til Aaret før Krigen, 1913—14, ser vi, at den kun var 20,3 Millioner, saa at der altsaa i dette Øjeblik betales omtrent $3\frac{1}{2}$ Gang saa meget Skat af fast Ejendom til Sogn og Amt som i 1913—14. Vi ser altsaa, at der er sket en Tredobling af Amtsskatten og en Firdobling af Sogneskatten. Det ærede Medlem Hr. Fisker nævnte før, at vi nu har været Vidne til en Nedgang paa ca. 42 pCt. i Amtsskatterne, men vi maa dog erkende, at de desuagtet er tre Gange saa høje som i 1913—14. Og disse Tal er Vidnesbyrd om, at det ikke har været nogen fast Skat, men en meget stærkt stigende Skat, vi har været ude for med Hensyn til fast Ejendom.

Hvorledes fordeles nu denne store Skattebyrde? Af Oversigten i Statistiske Efterretninger over Ejendomsskyldvurderingerne pr. 1. Januar 1927 vil vi se, at vi har i alt 2 236 store Ejendomme, Ejendomme paa over 12 Tønder Hartkorn til en Værdi af 496,9 Millioner med en Jordværdi af

324 Millioner, og at Jordværdien altsaa udgør 65,2 pCt. af Ejendomsskyldværdien. Vi har 88 145 Gaardmandsbrug paa 1—12 Tønder Hartkorn til en Værdi af 2 956 Millioner, hvoraf Jordværdien udgør 1 736 Millioner, altsaa 58,7 pCt. af Ejendomsskyldværdien. Af Landbrugshuse har vi 111 241 med en Ejendomsskyldværdi af 1 037 Millioner og en Grundværdi af 438 Millioner, saaledes at Jordværdien er 42,5 pCt. af Ejendomsskyldværdien. Det vil sige i alt 221 622 Landejendomme med en Ejendomsskyldværdi af 4 490 og med en Grundværdi af 2 499 Millioner; altsaa for samtlige Landbrug udgør Jordværdien 55,6 pCt. af Ejendomsskyldværdien. Gaar vi over til „Andre Ejendomme“, vil vi se, at vi dér har 214 779 Ejendomme til en Værdi af 1 977 Millioner med en Grundværdi af 412 Millioner, saaledes at Jordværdien udgør 20,9 pCt. af Ejendomsskyldværdien.

Det, jeg har ønsket at præcisere ved disse Tal, er, at af samtlige Landejendomme udgør Jordværdien 55,6 pCt., medens den for „Andre Ejendomme“ kun er 20,9 pCt. Hvis vi undersøger, hvor meget af denne Beskatning paa 68 Millioner der falder paa Landbruget og hvor meget paa „Andre Ejendomme“, og vi saa regner med et Fra-drag paa f. Eks. 4 000 Kr., hvilket svarer til Gennemsnittet, saa vil vi af de sidste Statistiske Efterretninger om den kommunale Beskatning se, at naar vi tager Landbrugets Jordværdi plus skattepligtig Ejendomsskyld, faar vi 3 388 Mill. Kr. at ligne paa, for Skovenes Vedkommende 108 Millioner og for „Andre Ejendomme“ 942 Millioner, altsaa i alt 4 438 Millioner. Det vil sige, at Landbrugets Skat udgør 76,4 pCt., Skatten af Skovene 2,4 og Skatten af „Andre Ejendomme“ 21,2 pCt., altsaa: Land- og Skovbrug betaler omtrent 54 Mill. Kr. af Beskatningen paa den faste Ejendom, medens „Andre Ejendomme“ betaler 14 Mill. Kr.

Hvis man saa nærmere undersøger Beskatningen af Land- og Skovbrug og kapitaliserer den Skat, vi har i Øjeblikket, ved at multiplicere Skattebeløbet med 25, vil vi se, at Beskatningen svarer i Virkeligheden til en Førsteprioritet paa 1 340 Mill. Kr. Af en Undersøgelse af, hvorledes Skatten fordeler sig indenfor Landbruget, vil det ses, at de større Ejendomme bærer ca. 6 Mill. Kr. deraf, Gaardmandsbrugene, paa 1—12 Tønder Hartkorn, 37 Millioner, Husmandsbrugene 9 Millioner og Skovene 2 Millioner, i alt 54 Millioner. Land- og Skovbrug bærer altsaa ca. 79 pCt. af Skatten paa fast Ejendom. Ser man hen til, hvilke Udgifter